

TITTAMARI
MARTTINEN

 ELSAN
JA EETUN
HARHARETKI

TITTAMARI
MARTTINEN

ELSAN
JA EETUN
HARHARETKI

 SAGA
EGMONT

Tittamari Marttinen

Elsan ja Eetun harharetki

SAGA Egmont

Elsan ja Eetun harharetki

Cover image: Shutterstock

Copyright © 2003, 2021 Tittamari Marttinen and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788728046715

1st ebook edition

Format: EPUB 2.0

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

Kummipojalleni Tapiolle

Oikeat ja väärät liput

- Junanvaihto! Elsa tönäisee Eetua.

Eetu torkkuu junan ikkunaa vasten. Ohi vilistävät maisemat ovat muuttuneet unifilmiksi. Eetu uneksii istuvansa pyörän satulassa. Hän polkee minkä kintuista lähtee. Hän osallistuu Suomen ympäriajoon.

Hän saapuu toisena maaliin. Salla-ope, rehtori, mummo, ukki ja kaikki tutut seisovat tien reunalla kannustamassa. Hänelle ojennellaan juomapulloja, pehmoleluja ja ruusuja. Eetua ei edes harmita, että hän on taas kerran kakkonen, niin kuin melkein kaikissa kisoissa.

Kun hän ylittää maaliviivan, joku huutaa, että kilpailu on päättynyt: kesäloma alkoi jo! Eetu vilkaisee pyöräänsä ja suuttuu: ei ihme, jos loma on ehtinyt alkaa. Hänhän joutuu polkemaan vanhaa kolmipyörää! Minne hänen uusi maastopyöränsä on joutunut?

- Pyöräni on kadonnut, Eetu huutaa.

- Et sinä ottanut sitä mukaan, Elsa hihittää.

- Jos saisin ajaa omalla pyörälläni, voittaisin takuulla, Eetu uhoaa.

- Et kyllä voitaisi, tämä on Suomen nopein juna, Elsa tuhahtaa.

- Minulla on jano, Eetu pomppaa istumaan.

- Juo mehu loppuun ja heitä pullo roskeen, Elsa neuvoo. - Siinä on sinulle lohdutuspalkinto!

- Älä puutu minun uniini, Eetu kivahtaa.

- Juoksit unissasi niin kuin koirat, Elsa hekottelee.

- Minä pyöräilin, Eetu korjaa. - Suomen ympäri!

- Meidän pitää vaihtaa junaa, Elsa muistaa ja alkaa keräillä tavaroitaan. Hän heittää tyhjät pussit roskiin. Eväät on popsittu ajat sitten. Roskakori tulvii papereita. Kaikkia pelejä on pelattu. Varsinkin laivanupotusta ja hirsipuuta. Kaksi lyijykynää on kierinyt penkin alle, mutta Elsa ei jaksakaan kömpiä etsimään niitä.

- Pitääkö meidän vaihtaa junaa? Eetu säpsähtää.

- Pitää, pitää. Elsa pakkaa kiireesti reppua.

- Miksi? Tämä on ihan hyvä juna, Eetu sanoo.

- Mutta tämä menee väärään paikkaan, Elsa vastaa. -
Katso nyt, kaikki muutkin lähtevät.

- Minä tahdon jäädä tänne, Eetu ilmoittaa.

- Etkö sinä kuunnellut, mitä konduktööri sanoi? Elsa on tiukkana ja työntää lippalakin Eetun päähän. Hän ääntää huolella sanan "konduktööri". Se on hieno sana.

Elsa heilauttaa repun selkäänsä. Repun sivutaskusta vuotaa tahmeaa, punaista litkua. Elsa avaa taskun nepparin. Sinne on unohtunut puoliksi juotu mehupurkki. Nyt kädet ovat inhottavan tahmeat. Elsa vilkaisee ympärilleen ja pyyhkii sormensa ikkunaverhoon.

- Elsa! Eetu valpastuu.

- Minulla ei ole enää nenäliinoja, Elsa puolustautuu.

Hänen sormensa tarttuvat repunhihnaan. Ilman aikuisia matkustaminen ei olekaan niin hauskaa kuin olisi saattanut luulla. On aika rasittavaa joutua hoitamaan kaikki asiansa itse.

He pysäyttävät ohi puikkelehtivan konduktöörin.

- Pitääkö meidän vaihtaa junaa, jos me ollaan menossa... Elsa vilkaisee lippuaan. Se on rutistunut taskussa hassuksi möykyksi. Minne he ovatkaan menossa? Pa... Pa...

- Parikkalaan? konduktööri arvaa.

- Niin juuri, Elsa muistaa.

- Pitää vaihtaa junaa, konnari neuvoo. - Te jatkatte matkaa itään. Tämä juna menee pohjoiseen.

- Selvä. Elsa ja Eetu puikkelehtivat ihmisjoukon mukana laiturille ja jonottavat viereiseltä raiteelta lähtevään junaan.

- Minä tarkistan vielä, Eetu ilmoittaa ja vetää junan vieressä seisovaa konduktööriä hihasta.

- Menehän tämä juna varmasti... Eetu raapii niskaansa.
- Par-Par-Parikkalaan!

Hän huokaisee helpotuksesta. Olisipa noloa, jos ei muistaisi, minne on menossa.

- Hypätkää kyytiin vain, juna lähtee justiinsa, konduktööri työntää heidät junaan ja paiskaa oven heidän perässään kiinni.

Uusi juna on tupaten täynnä väkeä. Elsa ja Eetu juoksentelevat vaunusta toiseen. Missä ihmeessä heidän paikkansa ovat? Kaikki paikat näyttävät olevan varattuja. Joka vaunussa on kosteankuumaa kuin saunassa. Paitsi että saunassa tuoksuu Eetun mielestä paremmalta. Täällä ihmiset hikoilevat vaatteet päällä ja juovat mehua ja limsaa. Jotkut ovat riisuneet kenkensä. Monet näyttävät nukkuvan. Elsa tarttuu nenäänsä.

- Minä en kulje enää yksienkään haisevien sukkien ohi! hän vannoo.

Juna nytkähtää liikkeelle. Eetu keikahtaa selälleen käytävälle. Humpsis vain!

- Sattuiko? Elsa hätäntyy ja kiskoo veljen pystyyn. Eetu on ihan vetelä.

- Löitkö pääsi? Menikö jalka poikki? Etkö pysy tolpillasi? Elsa kiljuu hädissään.

- Minä olen kunnossa, mutta auta minut irti repusta, Eetu pyytää.

Repun hihnat ovat punoutuneet yhteen ja kiertyneet hänen käsivarsiensa ympärille. Elsa saa väännellä hihnoja kaikin voimin ennen kuin niiden ote Eetusta kirpoaa. Eetu